

Sygn. akt V **GC 165/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	stażysta Jowita Stafiej

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. N.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda K. N. kwotę 6210 zł (sześć tysięcy dwieście dziesięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2128 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 165/19

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 6 maja 2019 r.

Pozwem z dnia 14 sierpnia 2018 roku powód K. N. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 6.210 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 4 marca 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marski O. (...) należący do poszkodowanego M. K.. Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej. Ubezpieczyciel prowadził postępowanie likwidacyjne przedmiotowej szkody i zakwalifikował ją jako całkowitą. Powód nadmienił, iż poszkodowany wynajął pojazd zastępczy marki S. (...) za stawkę dobową w wysokości 120,00 zł netto +VAT. Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego od 5 marca 2018 r. do 15 maja 2018 r. do celów prywatnych niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Następnie poszkodowany scedował na powoda wierzytelność, czyli wszystkie prawa przysługujące mu z związku z przedmiotową szkodą. Pozwany w toku likwidacji szkody uznał swoją odpowiedzialność za najem pojazdu i wypłacił kwotę 3.387,60 zł, uznając za zasadne 25 dni najmu. W ocenie powoda pozwany w sposób nieuzasadniony ograniczył odpowiedzialność, a uzasadnionym czasem najmu był czas od chwili uszkodzenia pojazdu do czasu wypłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanego. Powód podniósł również, iż poszkodowany nie dysponował środkami na zakup innego pojazdu, a odszkodowanie

otrzymał w dniu 15 maja 2018 roku. Powód nadmienił, iż niniejszym pozwem dochodzi roszczenia za 46 dni, nie kwestionując stawki uznanej przez pozwanego, tj. 135 zł brutto.

W dniu 9 listopada 2018 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w ustawowym terminie złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany potwierdził, iż wypłacił odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 3.387,60 zł jako ubezpieczyciel OC sprawcy. W ocenie pozwanego stawka najmu wskazana przez firmę powoda była stanowczo zawyżona i nie odpowiadała cennikom innych wypożyczalni. Pozwany podkreślił, iż wyrażał chęć bezgotówkowego zorganizowania pojazdu zastępczego dla poszkodowanego za stawkę 135 zł brutto, proponując najem pojazdu w wiadomości e-mail z dnia 6 marca 2018 r. przesłanej na adres (...) oraz w ocenie technicznej pojazdu z dnia 12 marca 2018 r. Odnosząc się natomiast do długości okresu najmu pozwany wskazał, iż korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie 71 dni było nieuzasadnione, stąd dokonał weryfikacji do 25 dni, przyjmując 11 dni od wystąpienia szkody, jej zgłoszenia do wykonania oględzin i przekazania informacji o szkodzie całkowitej oraz 14 dni organizacyjnych na zagospodarowanie wraku pojazdu. Pozwany podkreślił, iż poszkodowany już w dniu oględzin pojazdu został poinformowany o nieekonomiczności jego naprawy, gdy tymczasem poszkodowany nadal parkował uszkodzony pojazd; takie zachowanie w ocenie pozwanego nie powinno podlegać ochronie.

W piśmie procesowym z dnia 25 marca 2019 roku (k. 54-55) powód ocenił zarzuty pozwanego w zakresie stawki najmu pojazdu za niezrozumiałe, mając na uwadze, iż w pozwie uznał stawkę najmu akceptowalną przez pozwanego. Powód podkreślił, iż na etapie likwidacji szkody w sposób czynny zabiegał o przyspieszenie procesu likwidacji i wpłaty odszkodowania. Tym samym poszkodowany nie przyczynił się w żaden sposób do wydłużonego okresu likwidacji szkody. W pozostałym zakresie powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 marca 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność poszkodowanego M. K.. Szkada została spowodowana przez kierowcę, który posiadał zawartą z (...) S.A. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 5 marca 2018 roku poszkodowany M. K. zawarł z K. N. umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) za stawkę 120 zł netto za dobę najmu. Na mocy udzielonego pełnomocnictwa pracownik powoda B. M. dokonała w dniu 5 marca 2018 roku zgłoszenia szkody w pozwanym (...) S.A., która została zarejestrowana pod numerem (...). Wraz z potwierdzeniem zgłoszenia szkody pozwany poinformował o możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela oraz o akceptowalnych stawkach najmu pojazdu we własnym zakresie – dla pojazdów klasy D – 135 zł brutto za dobę. Pojazd zastępczy był niezbędny poszkodowanemu do codziennego funkcjonowania i nie miał on możliwości korzystania z innego samochodu. Poszkodowany nie skorzystał z oferty ubezpieczyciela.

(dowód: umowa najmu – k. 12-12v; wiadomość e-mail z dnia 6 marca 2018 r. potwierdzająca zgłoszenie szkody – akta szkody na płycie CD – k. 36; zeznania świadka M. K. – k. 66-66v; oświadczenie poszkodowanego z dnia 5 marca 2018 r. – k. 11; pełnomocnictwo w aktach szkody na płycie CD – k. 36)

Po przeprowadzeniu oględzin uszkodzonego pojazdu, pozwany sporządził wycenę, ustalając wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 5.210 zł, zaś koszt naprawy na kwotę 28.288,71 zł. Pismem datowanym na dzień 16 marca 2018 roku poszkodowany został poinformowany, że oszacowany koszt naprawy może przekroczyć wartość pojazdu, a

w konsekwencji szkoda zostanie rozliczona jako całkowita. Do wyliczenia wysokości odszkodowania przyjęto wartość rynkową pojazdu: 16.410 zł, wartość pozostałości: 880 zł, należne odszkodowanie: 15.530 zł. W piśmie wskazano, iż pojazd został wystawiony na giełdę internetową. Jednocześnie poinformowano, że pozwany nie jest w stanie zakończyć likwidacji szkody, ponieważ nie dysponuje notatką policji.

(dowód: pismo z dnia 16 marca 2018 r. – k. 7-8; protokół szkody w pojeździe – akta szkody na płycie CD – k. 36; wycena z dnia 12 marca – akta szkody na płycie CD – k. 36; kalkulacja naprawy z dnia 12 marca 2018 r. – akta szkody na płycie CD – k. 36)

W korespondencji mailowej z dnia 30 marca 2018 roku B. M. zwróciła się do pozwanego o udzielenie informacji na temat stanu postępowania likwidacyjnego, wskazując, iż poszkodowany użytkuje pojazd zastępczy i oczekuje na przelew odszkodowania. B. M. ponowiła zapytanie, kierując do pozwanego wiadomość e-mail w dniu 18 kwietnia 2018 roku. Pozwany był monitowany o przyspieszenie zakończenia postępowania likwidacyjnego również za pośrednictwem infolinii lub bezpośrednio u likwidatora szkody.

(dowód: wydruk wiadomości e-mail z dnia 30 marca 2018 r. – k. 56; wydruk wiadomości e-mail z dnia 18 kwietnia 2018 r. – k. 57; korespondencja mailowa – akta szkody na płycie CD – k. 36)

Decyzją z dnia 11 maja 2018 roku (...) S.A. w S. poinformowało poszkodowanego o zakwalifikowaniu szkody w pojeździe jako całkowitej i przyznaniu odszkodowania z tego tytułu. Odszkodowanie w kwocie 15.530 zł zostało wypłacone poszkodowanemu w dniu 15 maja 2018 roku.

(dowód: decyzja z dnia 11 maja 2018 r. – k. 10; zeznania świadka M. K. – k. 66-66v)

W dniu 16 maja 2018 roku poszkodowany M. K. zwrócił powodowi wynajmowany pojazd. Powód w dniu 16 maja 2018 roku wystawił fakturę VAT nr (...) tytułem najmu pojazdu zastępczego w okresie 71 dni za stawkę jednostkową 120,00 zł netto, na łączną kwotę 10.479,60 zł brutto. Równocześnie pismem z dnia 16 maja 2018 roku powód, działając w imieniu poszkodowanego, zwrócił się do pozwanego o zapłatę powyższej kwoty tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 15; pismo z dnia 16 maja 2018 r. – k. 13-14; zeznania świadka M. K. – k. 66-66v)

Decyzją z dnia 30 maja 2018 roku pozwany przyznał dopłatę do odszkodowania w wysokości 3.387,60 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego, przyjmując za zasadny okres najmu w wymiarze 25 dni – 11 dnia od dnia wynajmu do wysłania informacji o wartości szkody całkowitej oraz 14 dni na zagospodarowanie pozostałości, weryfikując dobową stawkę najmu do kwoty 135,00 zł brutto.

(dowód: decyzja z dnia 30 maja 2018 r. – k. 16-17)

W dniu 8 czerwca 2018 r. poszkodowany M. K. zawarł z powodem K. N. umowę cesji wierzytelności, na mocy której przelali na rzecz powoda wierzytelność przysługującą im względem pozwanego (...) S.A. z tytułu pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego zgodnie z fakturą VAT (...) na łączną kwotę 7.092 zł wraz z odsetkami, liczonymi od dnia powstania wierzytelności do dnia zapłaty, w ramach likwidacji szkody nr (...) powstałej w dniu 4 marca 2018 r.

(dowód : umowa cesji wierzytelności – k. 18)

Poszkodowany M. K. samodzielnie sprzedał uszkodzony pojazd po wypłacie odszkodowania za kwotę około 2.000 zł. Po uzyskaniu odszkodowania i kredytu poszkodowany w czerwcu 2018 roku zakupił nowy pojazd. Poszkodowany nie dysponował środkami finansowymi na zakup nowego pojazdu w toku postępowania likwidacyjnego.

(dowód: oświadczenie poszkodowanego z dnia 5 marca 2018 r. – k. 11; zeznania świadka M. K. – k. 66-66v)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony postępowania dokumenty, w tym zawarte w aktach szkody znajdujących się na płycie CD oraz zeznania świadka M. K..

Autentyczność dowodów z dokumentów nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania, a również w ocenie Sądu brak było podstaw do ich zanegowania. Dowody te są wzajemnie niesprzeczne i kreują spójną wersję wydarzeń, wobec czego nie było podstaw ku temu, by odmówić im wiarygodności.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka M. K.. Świadek w sposób logiczny, wyczerpujący i spójny z zebraną w sprawie dokumentacją odniósł się zarówno do samego zdarzenia wypadkowego, przebiegu postępowania likwidacyjnego oraz najmu pojazdu zastępczego. Świadek ponadto wskazał, iż pojazd zastępczy był mu niezbędny do codziennych dojazdów i nie skorzystał z oferty ubezpieczyciela, korzystając z polecenia firmy powoda. Świadek zeznał także, iż sprzedał uszkodzony pojazd po wypłacie odszkodowania za kwotę 2.000 zł i dopiero w czerwcu 2018 r. zakupił nowy pojazd.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia kolizji drogowej i uszkodzenia pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należącego do M. K. oraz zawarcia przez poszkodowanego z powodem umowy najmu pojazdu zastępczego i umowy cesji wierzytelności. Ponadto pozwany uznał swoją odpowiedzialności z tytułu powstałej szkody i na etapie postępowania likwidacyjnego wypłacił kwotę 3.387,60 zł tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Wbrew początkowym twierdzeniom pozwanego kwestią sporną nie była również stawka dzienna najmu pojazdu zastępczego albowiem powód w niniejszym postępowaniu wskazał, iż uznaje stawkę akceptowalną przez pozwanego, tj. 135 zł brutto.

Jedyną kwestią sporną pozostawała długość okresu najmu. Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego od 5 marca 2018 r. do 15 maja 2018 r., tj. przez okres 71 dni. Pozwany za uzasadniony uznał okres najmu jedynie w wymiarze 25 dni, do którego zaliczył okres 11 dni do poinformowania o rozliczeniu szkody jako całkowitej oraz 14 dni na zagospodarowanie pozostałości pojazdu. Z kolei powód podnosił, że poszkodowany otrzymał odszkodowanie dopiero w dniu 15 maja 2018 r., zaś do tego czasu nie dysponował środkami finansowymi za zakup nowego pojazdu, stąd był uprawniony do korzystania z pojazdu zastępczego.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2060 ze zm.) poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego

do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu. Pogląd ten Sąd Rejonowy w całości podziela.

Sąd meriti w pełni podziela przy tym stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (III CZP 76/13), w której wskazano, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita). W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wskazał, iż w razie tzw. szkody całkowitej, tj. uszkodzenia pojazdu w stopniu wyłączającym możliwość jego naprawy albo jeżeli koszt naprawy pojazdu jest znacznie wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, świadczenie pieniężne ubezpieczyciela obejmuje kwotę odpowiadającą różnicy wartości pojazdu sprzed i po wypadku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 903/00, OSNC 2003, nr 1, poz. 15). W takim przypadku należy przyjąć, że w zakres szkody pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym wchodzi koszt najmu pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia nowego pojazdu. Ustalenie, jakie skutki pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zderzeniem szkodzącym następuje bowiem przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego, czy też, niekiedy, zasad nauki oraz na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 oraz z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03). W świetle zasad doświadczenia życiowego, nabycie nowego pojazdu wymaga podjęcia określonych czynności organizacyjnych w pewnym przedziale czasu przy uwzględnieniu obowiązku poszkodowanego podejmowania czynności zmierzających do zapobieżenia zwiększaniu rozmiaru szkody. Ustalenie czasu niezbędnego na nabycie nowego pojazdu ma charakter obiektywny i jest niezależne od posiadania przez poszkodowanego środków pieniężnych - w tym pochodzących z wypłaty odszkodowania poszkodowanemu obejmującego różnicę wartości pojazdu sprzed i po zdarzeniu szkodzącym - na zakup nowego pojazdu.

Po analizie materiału dowodowego Sąd stwierdził, iż niniejsze powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Sąd uznał, iż okres najmu pojazdu od dnia 5 marca 2018 r. do 15 maja 2018 r. obejmujący okres od dnia wynajęcia samochodu zastępczego do dnia wypłaty odszkodowania, był w świetle ustalonego stanu faktycznego uzasadniony. Poszkodowany, czego pozwany w żaden sposób nie podważył, nie dysponował środkami finansowymi na zakup nowego pojazdu w toku postępowania likwidacyjnego, co uczynił dopiero po otrzymaniu odszkodowania oraz przy uzyskaniu kredytu. Podkreślić należało, iż poszkodowany z własnej inicjatywy przyczynił się do zwiększenia środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży wraku albowiem w wyniku samodzielnej sprzedaży otrzymał kwotę około 2.000 zł, zaś za pośrednictwem pozwanego byłaby to kwota jedynie 800 zł. Oczywiście jest natomiast, że żadna z tych kwot nie była wystarczająca na zakup nowego pojazdu, nawet o wartości uszkodzonego pojazdu. Oczekiwanie pozwanego, że począwszy od przekazania informacji o rozliczeniu szkody jako całkowitej i „obietnicy” wypłaty odszkodowania w określonej kwocie, poszkodowany nie posiadający własnych środków finansowych, w terminie 14 dni, winien nabyć nowy pojazd, nie znajduje uznania Sądu. Poszkodowany mógłby co najwyżej rozpocząć poszukiwania nowego pojazdu, dokonać rozpoznania rynku pojazdów używanych, czy nawet zawrzeć wstępną umowę sprzedaży, jednakże

bez środków finansowych nie byłby zdolny do jej realizacji. Również żaden rozsądnie postępujący sprzedawca nie zawarłby umowy w warunkach oczekiwania na zapłatę, która jest przyszła i niepewna albowiem pozwany w piśmie z dnia 16 marca 2018 r. nie wskazał jednoznacznie, że kwotę 15.530 zł zapłaci, jak też w jakim nastąpi to terminie. Pozwany wypłaty odszkodowania dokonał dopiero w dniu 15 maja 2018 r., a zatem dopiero wówczas poszkodowany uzyskał środki pieniężne pozwalające na zakup pojazdu o wartości zbliżonej do pojazdu, który posiadał przed szkodą z dnia 5 marca 2018 roku. Jak już wcześniej wskazano, właściwym okresem, za który istnieje zobowiązanie ubezpieczyciela do refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego, powinien być bowiem okres od dnia wynajęcia pojazdu do dnia spełnienia świadczenia odszkodowawczego z uwzględnieniem okresu niezbędnego do zagospodarowania pozostałości. Wtedy dopiero poszkodowany jest w posiadaniu środków pieniężnych pozwalających na zakup pojazdu mechanicznego podobnego do pojazdu uszkodzonego. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, iż najem pojazdu zastępczego był zasadny w wymiarze wskazanym przez powoda, tj. w okresie 71 dni.

Podkreślenia wymaga również, na co słusznie powoływał się powód, iż poszkodowany w żaden sposób nie przyczynił się do wydłużonego okresu likwidacji szkody, a wręcz zabiegał o przyspieszenie zakończenia tego procesu i wypłaty należnego odszkodowania. Pełnomocnik poszkodowanego w toku procesu likwidacji czynnie współpracował ze stroną pozwaną i wielokrotnie monitował o zakończenie tego procesu, na co wskazuje korespondencja mailowa między pełnomocnikiem poszkodowanego a likwidatorem merytorycznym szkody. Poszkodowany nie mógł zatem zostać obciążony okolicznością, iż pozwany nie mógł pozyskać dokumentu w postaci notatki policyjnej. Tym samym znaczny czasookres trwania postępowania likwidacyjnego obciąża wyłącznie pozwanego.

Podsumowując powyższe rozważania, należy wskazać, iż powództwo okazało się zasadne w całości. Wobec tego Sąd na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 361 i art. 362 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.210 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wydano w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Przepis art. 481 § 1 k.c. stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei art. 14 ust. 1 ustawy dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wskazuje, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie powód wezwał pozwanego do zapłaty kosztów najmu pojazdu zastępczego pismem z dnia 16 maja 2018 roku, zatem zasadne było zasądzenie odsetek za opóźnienie po upływie 30 dni od dnia powyższego zgłoszenia, a zatem od dnia 16 czerwca 2018 roku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając pozwanego jako stronę przegrywającą sprawę obowiązkiem zwrotu stronie powodowej poniesionych kosztów procesu, na które składały się koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) w kwocie 1.800 wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłatę sądową od pozwu w kwocie 311 zł, tj. łącznie 2.128 zł.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,

3. wypłacić świadkowi M. K. kwotę 66,86 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę z zaliczki uiszczonej przez pozwanego (k. 52)
4. zwrócić pozwanemu kwotę 133,14 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki,
5. przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.